

hvilken de lovbealede Lokaler skal forefindes, fra 6 Maaneder til 1 Aar. (Ændringsforslag Nr. 13 til § 41). Hvis der ved Fristens Udløb stadig vil være Vanskelighed med at skaffe de foreskrevne Lokaler, bør der ved Dispensation i enkelte Tilfælde kunne undtages fra Bestemmelserne vedrørende Lokalerne.

For at kunne imødekomme Henstillinger fra Fabrikanter af Skraa og Snus om lempelige Overgangsforhold med Hensyn til Pakningerne og Paatryk paa disse gives der Finansministeren den fornødne Bemyndigelse i saa Henseende ved Ændringsforslag Nr. 12 til § 40.

Da de i Toldlovsforslaget optagne Toldsatser for Tobak og Tobakserstatninger nu findes i § 24 i Loven af 21. December 1918 om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen, bliver det nødvendigt, naar Tobakslovsforslaget fremmes forud for Toldlovsforslaget, at forlænge Gyldigheden af de omhandlede, i Tobaksloven af 1918 indeholdte Toldbestemmelser. (Ændringsforslag Nr. 17 til § 43).

Et *Mindretal* (Borgbjerg, Bording, Hans Nielsen, Stauning og Trier) ser med stor Bekymring paa den urimelig høje indirekte Beskatning, hvormed alle Tobaksfabrikata efter det foreliggende Forslag belastes, og hvorved den store Befolknings Forbrug i høj Grad fordyres.

Mindretallet frygter, at en Beskatning, der regner med ca. 26 Mill. Kr.s Indtægt dels gennem Told og dels gennem særlige Afgifter paa Tobaksvarer, vil formindske Omsætningen betydeligt og virke i høj Grad trykkende paa en Industri, der i de senere Aar havde oparbejdet sig et stort Marked i Indlandet og en ikke ubetydelig Eksport.

Da en betydelig Nedgang i Forbruget ogsaa vil reducere Statens Indtægter, frygter Mindretallet, at de høje Afgiftssatser vil bringe Skuffelse til alle Sider, hvorfor man har stillet en Række Ændringsforslag, hvis Formaal var at lette Tobaksindustriens trykkende Byrder.

Mindretallet har saaledes stillet For-

slag om Bortfald af 10 pCts Afgiften paa Skraa og den billige Røgtobak, hvis Pris ligger under 9 Kr. pr. kg.

Da Skraa saavel som Røgtobak til en Pris af under 9 Kr. pr. kg væsentlig bruges af den store arbejdende Del af Befolkningen, finder man den foreslaaede Afgift uretfærdig og har derfor i Udvalget stillet Forslag om dens Bortfald.

Finansministeren har imidlertid bestemt erklæret, at han ikke kan give Afkald paa de ca. 3 Mill. Kr. aarlig, som et saadant Ændringsforslag vil medføre.

Mindretallet har endvidere stillet Forslag om at nedsætte Afgiften af Cigarer saaledes, at Cigarer til en Pris af ikke over 120 Kr. pr. 1000 beskattes med 15 pCt. (i Stedet for som foreslaaet 20 pCt.) af Værdien, Cigarer til en Pris af over 120 Kr., men ikke over 220 Kr. pr. 1000 20 pCt. (mod 25 pCt.), Cigarer til en Pris af 220 Kr. til 400 Kr. 25 pCt. (mod 30 pCt.), og at Cigarillos beskattes med 15 pCt. (mod foreslaaet 20 pCt.) af Værdien.

Heller ikke dette Forslag, hvis Hensigt er at bedre Arbejdsforholdene indenfor Tobaksindustrien, har Finansministeren kunnet tiltræde. Han anslog Statens Tab ved en saadan Nedsættelse til ca. 3 Mill. Kr. og erklærede ganske bestemt, at Staten ikke kan undvære denne Indtægt.

Mindretallet har derefter stillet Forslag om Ophævelse af Raatobakstolden og Bortfald af Afgiften paa indenlandsk Tobak, hvilket vilde betyde en Indtægtsnedgang for Staten af ca. 6 Mill. Kr., men ogsaa disse Forslag er afvist af Finansministeren, der ligeledes har erklæret, at han ikke kan tiltræde en Nedsættelse fra 50 til 20 Ø. pr. Kilo af den indenlandske Tobak.

Mindretallet har saaledes stillet Forslag, der i alt vil nedbringe Tobaksbeskatningen med ca. 12 Mill. Kr., hvorefter Staten dog vilde beholde mindst 14 Mill. Kr. i Afgift af Tobakken, ja, muligvis betydelig mere, idet en forøget Omsætning sikkert vilde give forøgede Indtægter.

Da Mindretallet imidlertid ikke har fundet fornøden Tilslutning til de her